

CBE 239-2018

BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 9 juli 2018

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 9 juli 2018 waarbij het verzoek om uitstel van het geven van een bindend studieadvies (BSA) voor de bacheloropleiding pedagogische wetenschappen is afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 6 september 2018 waar appellante is verschenen vergezeld van Z en waar verweerder is verschenen in de persoon van W, vice-decaan van de faculteit gedrags- en maatschappijwetenschappen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via de Radboud Universiteit Nijmegen dient appellante op 17 juli 2018 een beroepschrift in tegen het besluit van het College van Bestuur van 9 juli 2018, waarin haar verzoek om uitstel van het BSA is afgewezen. Dezelfde dag nog is het beroep doorgestuurd naar het College van Beroep voor de Examens.

Op 6 augustus 2018 vindt een schikking gesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand waarna het beroep is behandeld door het College op 6 september 2018. Het College heeft de behandeling van het beroep voor enkele dagen aangehouden om partijen in de gelegenheid te stellen nadere stukken aan te leveren ter ondersteuning van hun standpunt.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** het volgende aangevoerd. Haar verzoek is afgewezen omdat zij volgens verweerder onvoldoende passende hulp heeft gezocht om haar situatie te verbeteren.

Appellante heeft het afgelopen studiejaar te maken gehad met bijzondere omstandigheden. Net voor het studiejaar is haar vader plotseling overleden. Dit bracht haar zeer uit haar evenwicht en resulteerde onder meer in paniekaanvallen. Zij heeft hulp gezocht bij een psycholoog en bij een rouwgroep. Voorts geeft appellante aan dat zij vanaf het begin van het studiejaar heeft gecommuniceerd met haar studieadviseur en is zij iedere periode langs geweest. Er is haar keer op keer meegedeeld dat ze moest doen wat ze kon doen en dat ze zich geen zorgen hoefde te maken om het BSA. Appellante zou niet weten wat zij nog meer had kunnen doen om haar situatie te verbeteren. Zij heeft naar vermogen geprobeerd om haar gewone leven met studie en werk op te pakken. Appellante heeft bewijzen van bezoeken aan psycholoog en deelname aan rouwgroep na de zitting aangeleverd, alsmede bewijs van contacten met de studieadviseur. Tot slot verzoekt appellante om vernietiging van het bestreden besluit.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante heeft afgelopen studiejaar 10 ECTS behaald in plaats van de vereiste 45 ECTS. Appellante beroept zich op bijzondere omstandigheden, namelijk het overlijden van haar vader. Verweerder erkent dat er bijzondere omstandigheden speelden. Appellante heeft echter in het tweede semester onvoldoende studievoortgang geboekt en niet de adequate hulp van bijvoorbeeld de studieadviseur gezocht in de periode tussen januari en mei terwijl daar wel aanleiding voor was. Om die reden heeft verweerder er geen vertrouwen in dat het volgend studiejaar beter zal gaan. Verweerder verzoekt om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 9 juli 2018, waarin het verzoek van appellante om uitstel van BSA wordt afgewezen. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden. Dit advies kan worden uitgesteld als na het eerste studiejaar nog niet is vast te stellen of een student geschikt is voor de opleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding pedagogische wetenschappen behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het einde van zijn eerste jaar ten minste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellante heeft 10 ECTS behaald, maar voert – samengevat – aan dat persoonlijke omstandigheden in de weg hebben gestaan om haar studie goed te kunnen volgen. Daarom heeft zij om uitstel van afgifte van het BSA verzocht. Verweerder verwijt appellante dat zij niet voldoende heeft gedaan om haar situatie ten goede te keren en heeft dit verzoek afgewezen.

Tussen partijen staat vast dat appellante haar persoonlijke omstandigheden reeds op 21 september 2017 heeft gemeld bij de studieadviseur. Eveneens staat vast dat appellante in het eerste semester 10 ECTS heeft behaald en in het tweede semester 0 ECTS. Ter zitting heeft het College geconstateerd dat het overgelegde dossier zeer summier was. Zo ontbraken meldingen van de studieadviseur evenals een studieplan dat had moeten worden opgesteld op grond van het Protocol bijzondere omstandigheden, neergelegd in het Handboek BSA. Tevens ontbrak enig bewijs van bezoek aan psycholoog en deelname aan rouwgroep. Het College heeft partijen in de gelegenheid gesteld om nadere stukken aan te leveren ter ondersteuning van hun standpunt. Appellante heeft vervolgens bewijzen van bezoeken aan psycholoog en deelname aan rouwgroep overgelegd, alsmede enkele mails over afspraken met de studieadviseur. Verweerder heeft een door hem zelf opgestelde lijst van contactmomenten tussen de studieadviseur en appellante overgelegd, alsmede een tweetal brieven waarin aan appellante een buitenreguliere tentamenkans is toegekend.

Het College constateert dat het Protocol bijzondere omstandigheden niet is nageleefd door verweerder, terwijl het conform dit protocol op de weg van de studieadviseur gelegen om een studieplan op te stellen. Voorts constateert het College dat verweerder geen enkele officiële melding uit het door de studieadviseurs gehanteerde systeem ‘Stuff’ kon overleggen. Middels dit

systeem worden contactmomenten met studenten vastgelegd alsmede de gemaakte afspraken. Het College constateert dat de rol van de studieadviseur en daarmee ook de rol van verweerder zeer passief is geweest. Zo is er aan appellante geen uitschrijfadvisie gegeven terwijl zij op 1 februari 2018 slechts 10 ECTS had behaald en het toen al feitelijk niet meer mogelijk was om dat studiejaar nog aan de BSA norm te voldoen. Er is geen studieplan opgesteld en er is geen administratie van de studieadviseur overlegd.

Gegeven deze omstandigheden oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante gegrond en vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 20 september 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. Y.P.T. Kamsma en S.N. Ogtrop leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.